

LÁ THƯ MỤC VỤ

Tôi rất thích ngắm những ruộng mạ khi hạt lúa mới nảy mầm vì nhìn thấy ở đó sự kỳ diệu của sự sống. Khi hạt lúa đã nhú được hai chiếc lá mạ xanh nhạt, ta vẫn có thể nhìn thấy vỏ trấu của hạt lúa ôm bám vào hai chiếc lá này ở phía trên và thấy cái rễ trắng của cây mạ chìa ra khỏi cái vỏ trấu ở phía dưới. Cái vỏ trấu lúc đó trông như vẫn còn muốn bám vào hai chiếc lá để ôm ấp che chở cho lá khỏi bị gió làm cho gãy gục. Hạt lúa đã chết đi để cho cây lúa được sinh ra. Và cái vỏ trấu vẫn còn bám vào đó như để nhắc nhở rằng nguồn gốc của cây lúa là từ hạt lúa đã thối đi. Nếu là lúa ngắn ngày thì khoảng ba tháng sau là lúa sẽ ngậm hạt, trở bông và mang nặng trĩu những bông lúa vàng rung rinh trong gió sẵn sàng chờ người nông gia thu về cất vào kho lẫm. Thế rồi vòng đời của lúa sẽ lại bắt đầu. Và sự sống sẽ lại tiếp nối đến vô tận.

Chân Phước Oscar Romero là một chứng nhân sống động của mầu nhiệm hạt lúa thối đi để sinh nhiều bông hạt. Qua cuộc đời của ngài chúng ta sẽ hiểu được ý nghĩa của Lời Chúa nói trong bài Phúc Âm tuần này. Tôi xin tóm tắt câu chuyện của ngài như sau:

Khi được bổ nhiệm làm Tổng Giám Mục của San Salvador một địa phận heo lánh mà đại đa số giáo dân là những nông dân nghèo bị tầng lớp quý tộc và quyền thế áp bức, Đức Cha Oscar Romero đã đứng về phía dân chúng và bênh vực họ, dù biết rằng đụng tới thế lực quyền tiền thì có thể bị họ sát hại. Nhưng ngài không sợ mà luôn lên tiếng tranh đấu thay cho những người thấp cổ bé miệng dù đã nhiều lần bị cảnh báo là họ sẽ giết ngài.

Hai tuần trước khi bị ám sát, Đức Cha Romero trong một cuộc phỏng vấn với một nhà báo người Mexico khi được hỏi: “Đức cha có sợ chết không?” Ngài trả lời: *“Tôi thường bị đe dọa là sẽ bị giết. Là một Kitô hữu, tôi phải khẳng định rằng tôi không tin vào sự chết mà không có sự sống lại. Nếu họ giết tôi, tôi sẽ sống lại lần nữa trong dân chúng Salvador. Tôi nói điều này mà không có bất cứ sự khoe khoang nào, nhưng với một sự khiêm nhường thực sự. Là một mục tử, tôi bị đòi buộc bởi yêu cầu của Thiên Chúa để cho đi sự sống của tôi cho những người tôi yêu mến, tức tất cả mọi người Salvador, kể cả những ai đang muốn giết tôi. Nếu sự đe dọa đó được thực hiện, ngay cả ngay lúc này, tôi xin hiến dâng máu của tôi cho Thiên Chúa cho sự cứu chuộc và sự sống lại của El Salvador. Tử đạo là một hồng ân của Thiên Chúa nên tôi nghĩ là tôi không xứng đáng để lãnh nhận nó. Nhưng nếu Chúa chấp nhận sự hy sinh của đời tôi, thì xin cho máu tôi trở nên hạt giống của tự do và là dấu chỉ rằng niềm hy vọng sẽ sớm trở thành hiện thực. Ước gì cái chết của tôi, nếu được Chúa chấp nhận, trở nên sự tự do của dân tộc tôi và là nhân chứng cho niềm hy vọng vào tương lai. Bạn có thể nói rằng, nếu họ đến và giết tôi, tôi sẽ tha thứ và chúc phúc cho ai làm điều đó. Hy vọng là họ sớm nhận ra rằng họ chỉ phí thời giờ vô ích. Một giám mục có thể chết, nhưng Giáo Hội của Chúa, tức là dân chúng, sẽ không bao giờ chết”.*

Vào ngày 24 tháng 3 năm 1980, khi đang dâng lễ chiều, ngay khi ngài cầm tấm bánh lên để bắt đầu đọc lời truyền phép, một người giết mướn đeo mặt nạ đã bắn một phát đạn chí tử qua cửa sổ của nhà thờ, Đức Cha Romero gục chết dưới chân bàn thờ.

Nhiều người nhìn cái chết như là sự gián đoạn của cuộc đời và sứ mệnh của họ. Nhưng Chúa Giêsu lại nhìn cái chết như là một sự kiện toàn của cuộc đời và sứ mệnh của Ngài. Ngài dùng dụ ngôn hạt lúa để giải thích rằng ai trốn tránh cái chết khi tới giờ chết, thì người đó chỉ làm giảm đi cuộc đời và sứ mệnh của mình, trong khi ai cho đi chính mình để chết khi giờ chết đến, người ấy làm nó tăng lên: *“Nếu hạt lúa mì rơi xuống đất không thối đi thì nó chỉ trợ trọt một mình; nhưng nếu nó thối đi, thì nó sinh nhiều bông hạt”* (Ga 12:24). Chính vì vậy, Chúa Giêsu từ chối tìm kiếm bất cứ sự trợ giúp nào, dù thần linh hay nhân loại, để kéo dài đời sống trần thế vượt khỏi thánh ý của Chúa Cha. Tiếng nói từ trời, *“Ta đã làm vinh danh Ta và Ta còn làm vinh danh Ta nữa”*, đã củng cố cho quyết định đón nhận cái chết của Chúa Giêsu là đúng và công nhận rằng đối với Chúa Giêsu, người tôi tớ trung tín của Thiên Chúa, thì chết và vinh quang thực ra chỉ là hai mặt của cùng một đồng tiền.

Điều đó nhắc nhở rằng chúng ta, các môn đệ của Chúa Giêsu, phải bước theo chân Thầy ngay cả phải chịu chết vì *“Ai yêu sự sống mình thì sẽ mất, và ai ghét sự sống mình ở đời này, thì sẽ giữ được nó cho sự sống đời đời. Ai phụng sự Ta, hãy theo Ta, và Ta ở đâu, thì kẻ phụng sự Ta cũng sẽ ở đó”* (Ga 12:25-26). Chúa Giêsu bây giờ ở đâu? Ngài đang ở trong vinh quang. Nhưng để ở trong vinh quang Ngài đã phải bước qua cánh cổng của cái chết trong sự trung thành với thánh ý của Thiên Chúa. Đó là câu chuyện của Ngài. Đó cũng là câu chuyện của Chân Phước Oscar Romero. (Đức Phanxicô sắp phong hiển thánh cho ngài trong tương lai gần). Đó cũng phải là câu chuyện của chúng ta. Không bước qua cái chết, chắc chắn sẽ không thấy ngày phục sinh. Chỉ khi nào chúng ta dám chết đi để thi hành thánh ý Chúa trong cuộc đời mình, thì những hạt sự sống thiêng liêng mới có thể trĩu bông trong ánh sáng lung linh của ngày phục sinh. Như thế vòng đời của hạt lúa sẽ lại bắt đầu. Và sự sống mới sẽ được tiếp nối vô tận.